

Zenon Gniatkowski, A. Cincio

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 16/4(172), 98-105

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA**Z życia izb adwokackich****Izba poznańska****I**

W dniach 16 i 17 października 1971 r. Rada Adwokacka w Poznaniu zorganizowała zamknięte szkolenie zawodowe i polityczne dla adwokatów, członków zespołów i radców prawnych Izby poznańskiej, które odbyło się w Ośrodku Wczasowym Wojewódzkiego Zjednoczenia PGR w Błażejewku. Uczestnikom szkolenia, których było 55, zapewniono na miejscu zakwaterowanie; pewna ich część dojeżdżała własnymi środkami lokomocji. Wszystkim biorącym udział w szkoleniu zapewniono na miejscu wyżywienie.

W ramach szkolenia politycznego tow. Romuald Sobolewski, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Poznaniu, przedstawił węzłowe zagadnienia wynikające z tezy na VI Zjazd PZPR przy uwzględnieniu problematyki ekonomiczno-politycznej, w tym również szczególnie interesującej prawników.

Z problematyki związanej z doskonaleniem zawodowym uczestnicy szkolenia wysłuchali wykładów na tematy następujące:

- 1) Miarkowanie szkody w kodeksie cywilnym — wykład wygłoszony przez doc. dra Stanisława Sołtysińskiego z UAM w Poznaniu,
- 2) Problematyka prawna przestępstw przeciwko mieniu społecznemu — wykład wygłoszony przez Witolda Krzyżana, sędziego Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu,
- 3) Ochrona czci w prawie cywilnym — wykład wygłoszony przez adwokata Witolda Knoppka, członka Zespołu Adwokackiego Nr 14 w Poznaniu,
- 4) Podstawowe zasady odpowiedzialności za wykroczenia według nowego kodeksu wykroczeń — wykład wygłoszony przez adwokata dra Stanisława Wąsowicza, wicedziekana Rady Adwokackiej w Poznaniu,
- 5) Zagadnienia cywilno-procesowe w kodeksie karnym wykonawczym — wykład wygłoszony przez prof. dra Edmunda Wengerka z UAM w Poznaniu,
- 6) Problematyka materialnoprawna i procesowa przepisów o przestępstwach przeciwko czci — wykład wygłoszony przez dra Czesława Borkowskiego, prokuratora Prokuratury Wojewódzkiej w Poznaniu.

Przedstawiona problematyka ekonomiczno-polityczna i prawna budziła wśród słuchaczy duże zainteresowanie, czego dowodem były liczne pytania i ożywiona dyskusja po każdym wykładzie.

Jak można sądzić, tego rodzaju zamknięte doskonalenie zawodowe daje duże korzyści w utrwaleniu posiadanych wiadomości polityczno-zawodowych i w znacznym stopniu przyczynia się do lepszego przygotowania zawodowego.

II

W celu przeprowadzenia dyskusji nad wytycznymi na VI Zjazd PZPR oraz aktualnej oceny pracy zespołów adwokackich, Rada Adwokacka w Poznaniu zorganizowała w dniu 13.XI.1971 r. zebranie kierowników zespołów adwokackich Izby poznańskiej z udziałem aktywu społeczno-politycznego, w którym obok członków Rady Adwokackiej uczestniczył również dr Stanisław Godlewski, Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej.

Referat wprowadzający do dyskusji nad wytycznymi na VI Zjazd PZPR wygłosił adwokat Stanisław Maciejewski, dziekan Rady Adwokackiej w Poznaniu.

Następnie dr Stanisław Wąsowicz, wicedziekan Rady Adwokackiej w Poznaniu, dokonał analizy pracy zespołów podkreślając, że te zespoły adwokackie, w których kierownicy wykazują więcej uwagi nad właściwym zorganizowaniem pracy zespołów i kontrolują pracę członków zespołów, działają sprawnie, a poziom wykonywanych w nich usług jest dobry. Referent wyraził pogląd, że dotychczasowy system rozliczania urzędówek w zespołach wymaga odpowiednich zmian w przepisach.

Rozliczenie substytucji w zespołach powinno w znacznym stopniu przyczynić się do równomiernego rozdziału pracy i zniwelowania rozpiętości w zarobkach członków zespołów.

Z dokonanych lustracji zespołów adwokackich wynika, że konto 34-a wykorzystane jest w zasadzie zgodnie z jego celem.

Należałoby w większym stopniu rozwijać system doskonalenia zawodowego w zespołach, które mają możliwość korzystania z płatnych wykładowców. Wydatki na ten cel mogą być zaspokajane z konta 34-a. Jak wynika z posiadanych materiałów będących w dyspozycji Rady Adwokackiej, na jedną przyjętą sprawę przypada w zespołach kwota od 700 zł do 1 400 zł, a koszty zespołów wahają się od 34% do 36% obrotu.

Wpływy na konto 34-a przyczyniły się w wydatnym stopniu do poprawy pracy w zespołach.

W czasie dyskusji uczestnicy zebrania wysunęli — jeśli chodzi o pracę adwokacką — cały szereg następujących postulatów:

1. Należy tak zreformować system rozliczeń w zespołach, by zarobki danego członka zespołu były odpowiednie do jego pracy.
2. Zespół powinien mieć możliwość zaliczania wpływów gotówkowych, przeznaczonych na wynagrodzenie adwokatów w ten sposób, by nie powodować, że w jednym miesiącu obrót na koncie danego adwokata jest bardzo wysoki, a w następnym miesiącu tenże sam człowiek zespołu nie może osiągnąć minimum wymaganego obrotu. Utworzenie konta rezerwowego łagodziłoby te dysproporcje.
3. Wielu dyskutantów podkreślało poważny udział adwokatury w pracy społecznej w wielu dziedzinach życia społeczno-politycznego i postulowało, by właściwe czynniki stwarzały dalsze możliwości szerokiego uczestnictwa adwokatury w życiu społeczno-politycznym, co powinno znaleźć wyraz przede wszystkim w reprezentacji adwokatury w różnych organach, w tym również w składzie rad narodowych i działających przy nich komisjach.
4. Zdaniem niektórych dyskutantów obowiązujące przepisy k.p.k. odnoszące się do śledztwa nie są w pełni przestrzegane. Zdarza się bowiem, że adwokaci, wykonując obowiązek obrońcy, napotykają trudności w uzyskaniu widzeń z tymczasowo aresztowanymi albo też nie mają możliwości zapoznania się ze sprawą.
5. Zwracano też uwagę na szkody wynikające z niepunktualnego rozpoczynania rozpraw. Wysłunęto postulat, ażeby do protokołów rozpraw wpisywano dokład-

- ny czas rozpoczynania i zakończenia danej sprawy, co w dużym stopniu pozwoli kontroli sądowej na wyciągnięcie właściwych wniosków.
6. Zdaniem dyskutantów sądy powinny dokładniej, niż czynią to obecnie, badać stan majątkowy i dochody stron ubiegających się o zwolnienie od kosztów sądowych i przydzielenie im adwokatów z urzędu.
  7. Podkreślano potrzebę zmiany rozp. Min. Spraw. regulującego opłaty na rzecz zespołów adwokackich. Zdaniem niektórych dyskutantów, obowiązujące stawki w wielu wypadkach nie odpowiadają koniecznemu nakładowi pracy adwokata, wobec czego zachodzi potrzeba dokonania stosownej korektury.
  8. W odniesieniu do adwokatów-radców prawnych domagano się dostosowania przepisów ustawy o ustroju adwokatury do aktualnej potrzeby, w tym również — uregulowania odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych.
  9. Zgłoszono też postulat, by na rozprawach karnych równość stron była bardziej zaakcentowana. Usytuowanie na sali rozpraw miejsca dla oskarżyciela publicznego przy stole sędziowskim wskazuje na brak tej równości.
  10. Wyrażono pogląd dokonania zmiany określonego dotychczas pułapu górnego wynagrodzenia adwokatów do kwoty 120 000 zł netto w stosunku rocznym, jeżeli w ogóle nie można tego pułapu znieść.

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej dr Stanisław Godlewski, dokonując oceny pracy Izby poznańskiej, podkreślił duży wkład samorządu adwokackiego we właściwym organizowaniu pracy zespołów i przyczynianiu się do umacniania praworządności. Adwokatura poznańska wypracowała sobie dobrą opinię. Trzeba zmierzać do tego, by wszystkie zespoły były zespołami wzorowymi. Poza tym Prezes NRA poinformował zebranych o poczynionych krokach przez Naczelną Radę Adwokacką w celu dokonania zmian niektórych przepisów odnoszących się do adwokatury. Prezes NRA ustosunkował się do wypowiedzi poszczególnych dyskutantów, a na zakończenie swego wystąpienia złożył adwokataturze poznańskiej serdeczne życzenia w pracy zawodowej i życiu osobistym.

Dziekan Rady Adwokackiej w Poznaniu adwokat S. Maciejewski złożył podziękowanie prezesowi NRA drowi S. Godlewskiemu za przybycie na zebranie i za aktywne w nim uczestnictwo.

III

Z inicjatywy POP PZPR przy Radzie Adwokackiej w Poznaniu i Rady Adwokackiej odbyło się w dniu 13.I.1972 r. otwarte zebranie adwokatów członków PZPR, ZSL, SD i bezpartyjnych, w którym uczestniczył także tow. Jan Pawlak, delegat na VI Zjazd PZPR, Sekretarz KW PZPR w Poznaniu.

Tow. J. Pawlak przedstawił niektóre problemy wynikające z uchwał VI Zjazdu PZPR, w tym również zadania wynikające dla prawników. Po wystąpieniu tow. J. Pawlaka uczestnicy zwracali się do niego z licznymi pytaniami i zabierali głos w dyskusji.

Przebieg zebrania był bardzo ciekawy, a wystąpienie tow. J. Pawlaka zostało przez zebranych bardzo życzliwie przyjęte. Fakt ten został odnotowany na łamach „Gazety Poznańskiej” z dnia 17.I.1972 r. na pierwszej stronie.

IV

W dniu 9.II.1972 r. POP PZPR i Rada Adwokacka w Poznaniu zorganizowały spotkanie z adwokatami członkami PZPR, byłyymi członkami PPR. Z obecnych

członków PZPR jeden z nich był członkiem PPR już w 1943 r., a dalszych ośmiu wstąpiło do Partii w pierwszych latach po wyzwoleniu Polski.

Dziekan Rady Adwokackiej, adw. S. Maciejewski i I Sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej złożyli wieloletnim członkom PPR serdeczne gratulacje.

Również i ten fakt został odnotowany na łamach „Gazety Poznańskiej” z dnia 11.II.1972 r. na drugiej stronie.

Adw. Zenon Gniatkowski

I z b a r z e s z o w s k a

1. **Odnaczenia dla członków Izby.** W związku z XX-leciem Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie uchwałą z dnia 25 września 1971 r. przyznało odznaki „Zasłużony dla województwa rzeszowskiego” znanym adwokatom naszej Izby: drowi Janowi Drzewickiemu, drowi Janowi Kubiczkowi, mgrowi Marianowi Skurzakowi, drowi Tadeuszowi Trendocie oraz mgrowi Stanisławowi Wojtyczkowi, byłym członkom Rady Adwokackiej (adw. Stanisław Wojtyczek pełni tę funkcję nadal).

W uchwale swojej Prezydium WRN w Rzeszowie stwierdza, że wymienieni wyżej adwokaci dobrze się zasłużyli regionowi rzeszowskiemu i wnieśli poważny wkład pracy w rozwój Rzeszowszczyzny.

W ramach omawianych uroczystości wręczono blisko połowie członkom Izby „Dyplomy uznania za rozwój i osiągnięcia adwokatury rzeszowskiej” w XX-leciu jej istnienia — zgodnie z uchwałą Rady Adwokackiej w Rzeszowie z dnia 27 sierpnia 1971 r.

2. **Uroczystości jubileuszowe XX-lecia Izby w zespołach.** Zainaugurowane uroczystości obchodów XX-lecia Izby Akademią Centralną w Zamku w Łańcucie kontynuowane były niemal we wszystkich zespołach Izby.

Uroczyste zebrania zespołów odbywały się w podniosłej i poważnej atmosferze, zawsze z udziałem przedstawicieli Rady, przy czym w wielu zespołach zaszczylicili swoją obecnością takie zebrania sekretarze KP PZPR, prezesi sądów, prokuratury oraz przedstawiciele miejscowych władz administracyjnych, organizacji politycznych i społecznych. Na zebraniach tych wręczano wspomniane wyżej „Dyplomy uznania”.

Szczególnie uroczysty charakter miały zebrania — z udziałem dziekana Rady Adwokackiej Rogoża — w Dębicy, Krośnie, Przemyślu, Rozwadowie i w innych zespołach, jak również w takich zespołach jak w Jarosławiu, Jaśle, Sanoku i Gorlicach, a ponadto we wszystkich zespołach rzeszowskich, przy czym dla członków tych ostatnich zespołów specjalne spotkanie zostało zorganizowane w sali posiedzeń Rady, w czasie którego to spotkania wręczono członkom Izby „Dyplomy uznania” za osiągnięcia i rozwój adwokatury rzeszowskiej.

W spotkaniach tych brali również udział przedstawiciele miejscowego świata prawniczego, miejscowych władz politycznych, organizacji społecznych oraz władz administracyjnych, omawiając przy tej okazji bardzo szeroko problemy związane z VI Zjazdem PZPR.

Uroczystości te przyczyniły się jeszcze bardziej do podniesienia autorytetu adwokata wśród społeczeństwa, jak również rangi zawodu adwokackiego w rejonie rzeszowskim i stanowiły platformę dla pożytecznej wymiany doświadczeń i uwag

związanych z życiem społecznym, politycznym i gospodarczym naszego młodego województwa.

Adwokatura rzeszowska jeszcze raz podkreśliła tym samym swoją głęboką więź z lokalnymi władzami politycznymi, społecznymi i administracyjnymi oraz swój udział w dotychczasowych osiągnięciach tego regionu.*

3. Adwokatura rzeszowska przed VI Zjazdem PZPR. W nurt ożywionej dyskusji nad wytycznymi Partii przed VI Zjazdem włączyła się również rzeszowska adwokatura.

Podsumowaniem kampanii przedjazdowej stało się otwarte zebranie POP przy Radzie Adwokackiej, na które przybyli wszyscy członkowie Rady i adwokaci zrzeszeni w zespołach rzeszowskich. Wprowadzenia do dyskusji dokonał sekretarz POP adw. Kruk, a potem głos zabierali wszyscy koledzy partyjni i bezpartyjni. Omawiano potrzebę podnoszenia kultury prawnej w społeczeństwie, postulowano zmiany legislacyjne w celu ujednoczenia prawa, jego uproszczenia i jasnego, prostego formułowania, a także ostatecznego uregulowania statusu adwokatów radców prawnych.

Dziekan Rady, podsumowując dyskusję, wskazał na potrzebę wzmocnienia aktywności społecznej adwokatów przez głębokie zaangażowanie się w nurt życia społecznego i politycznego. Dziekan podkreślił, że dotychczasowy aktyw adwokacki spełniający te warunki jest może za szczupły i głos jego jest zbyt słaby wskutek braku masowości i śmiałości w zakresie rozwiązywania proponowanych koncepcji.

Dziekan wspomniał, że przed POP, Radą i kierownikami zespołów stoją duże zadania włączenia się szerokim frontem w realizację wytycznych VI Zjazdu.**

4. Działalność Koła TPD przy Rzeszowskiej Radzie Adwokackiej. W dniu 4 grudnia 1971 r. odbyła się niecodzienna uroczystość wręczenia wicedziekanowi Rady adw. Pikorowi Odznaki TPD przez przedstawiciela Okręgu TPD w Rzeszowie — w związku z wybitnymi zasługami rzeszowskiej adwokatury w działalności społeczno-politycznej i wychowawczej na rzecz młodego pokolenia oraz za wszech-

* Uroczystości XX-lecia naszej Izby znalazły swój wyraz również na łamach prasy. Wzmianki o tym zamieściły:

1. „Nowiny Rzeszowskie” z dn. 15 września 1971 r. nr 255 (str. 3) pt. „Turystyczny Zjazd Prawników w Bieszczadach” (notatka prasowa).
2. „Nowiny Rzeszowskie” z dn. 18 września 1971 r. nr 258 (str. 3) pt. „XX-lecie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie” (artykuł okolicznościowy Jana Chodzińskiego).
3. „Nowiny Rzeszowskie” z dn. 19 września 1971 r. nr 259 (str. 2) pt. „Akademia w XX-lecie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie” (sprawozdanie z uroczystości jubileuszowych pióra Jana Chodzińskiego).
4. „Dziennik Polski” z dn. 19—20 września 1971 r. nr 223 (str. 8) pt. „XX-lecie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie” (sprawozdanie z uroczystej Akademii jubileuszowej, artykuł redakcyjny).
5. „Nowiny Rzeszowskie” z dn. 24 września 1971 r. nr 264 (str. 3) pt. „Ogólnopolski Adwokacki Zlot Samochodowy z okazji XX-lecia Izby w Rzeszowie” (artykuł Jana Chodzińskiego).
6. „Prawo i Życie” z dnia 31 października 1971 r. nr 22 (str. 2) pt. „XX-lecie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie” (artykuł okolicznościowy adw. Cinci).
7. „Gazeta Sądowa i Penitencjarna” z dnia 1 listopada 1971 r. nr 21 (str. 2) pt. „Wojewódzka Izba Adwokacka w Rzeszowie” (artykuł informacyjny adw. Cinci o uroczystościach jubileuszowych związanych z XX-leciem Izby).

** Por. „Dziennik Polski” z dn. 24 listopada 1971 r. nr 279 (str. 4): „Adwokatura rzeszowska przed VI Zjazdem PZPR” (sprawozdanie z uroczystego otwartego zebrania POP przy Radzie Adwokackiej w Rzeszowie w opracowaniu adw. Samborowskiego).

stronną pomoc udzielaną terenowym ogniwom TPD w realizacji ich zadań statutowych.

Odnaka „Przyjaciół Dzieci” została wręczona przez wiceprezesa Zarządu Okręgu TPD mgra Zygmunta Latuska w sali posiedzeń Rady. Wicedziekan Pikor, dziękując za to zaszczytne wyróżnienie, zakomunikował przedstawicielowi TPD, że wszystkie zespoły Izby rzeszowskiej ufundowały książeczki mieszkaniowe dla podopiecznych Towarzystwa, deklarując tym samym dalszą pomoc i współpracę z Towarzystwem Przyjaciół Dzieci w Rzeszowie i w całym województwie rzeszowskim.

Akcja zakładania książeczek mieszkaniowych dla dzieci dała pozytywne wyniki, a niektóre zespoły ufundowały nawet po dwie książeczki, jak np. Zespół w Jarosławiu i Zespół w Krośnie, przyjmując bezpośrednią opiekę nad wytypowanymi już dziećmi. Ta działalność adwokatury rzeszowskiej została podjęta celem uczczenia VI Zjazdu PZPR i wskazuje na jeszcze jeden moment działalności adwokatury dla dobra tutejszego społeczeństwa.

Akcja fundowania książeczek mieszkaniowych na rzecz najmłodszych obywateli spotkała się z szeroką aprobatą i uznaniem nie tylko w środowisku prawniczym Rzeszowszczyzny, ale odbiła się głośnym echem w całym kraju.***

5. Okresowa narada kierowników zespołów. W dniu 4 grudnia 1971 r. w sali posiedzeń Rady Adwokackiej w Rzeszowie odbyła się druga w ciągu roku 1971 okresowa narada kierowników zespołów, której przewodniczył wicedziekan Rady adw. Michał Pikor.

W naradzie wzięli udział wszyscy kierownicy zespołów oraz wizytatorzy i opiekunowie zespołów, a ponadto członkowie Rady.

Narada odbywała się w okresie gorącej dyskusji przedzjazdowej i poświęcona była także zadaniom adwokatury w związku z wytycznymi na VI Zjazd PZPR.

W dyskusji wypowiadali się kolejno wszyscy kierownicy zespołów, poruszając szereg zagadnień dotyczących nie tylko problemu adwokatury, ale przede wszystkim zagadnienia sądownictwa, prokuratury i administracji państwowej.

Poruszono również przeciążenie czynnościami administracyjnymi w zawodzie adwokata i postulowano ograniczenie tych czynności. Dyskutanci podnosili, że z roku na rok przybywa coraz więcej zarządzeń, instrukcji, które w efekcie przestają być wykonywane.

Adwokat Rogalski, kierownik Zespołu w Przemyślu, w swoim wystąpieniu podkreślił, że w ciągu 20 lat istnienia Izby tylko 3 adwokatów uzyskało odznaczenia państwowe. To chyba trochę za mało, jeśli się zważy, że wkład adwokatów w odbudowę tego regionu był bardzo duży. Adwokat Rogalski postuluje, żeby POP przy Radzie, sama Rada oraz Naczelna Rada zainteresowały się tą kwestią oraz żeby w przyszłości adwokaci w tej dziedzinie nie czuli się tu zróżnicowani w porównaniu z innymi zawodami.

Pytanie, jak pracują zespoły, znalazło swoją odpowiedź w ocenie wizytatorów oraz w wynikach wizytacji i szczególnej kontroli finansowo-księgowej.

Stwierdzono wzmoczoną więź zespołów ze społeczeństwem, podniesienie poziomu usług świadczonych przez zespoły oraz więź organów samorządu Izby z całym środowiskiem adwokatury rzeszowskiej, czego wyrazem były odbyte w miesiącach październiku i listopadzie 1971 r. specjalne zebrania zespołów z udziałem przed-

*** Por. „Dziennik Polski” z dn. 12–13.XII.1971 r. nr 295 (str. 8): „Adwokatura Rzeszowska — opiekunem dzieci” (sprawozdanie adw. Samborowskiego z nadania Radzie Adwokackiej odznaczenia przez TPD za działalność w ramach Towarzystwa Przyjaciół Dzieci).

stawicieli Rady. Wszystkie zespoły w tym okresie i w ciągu całego 1971 r. były wizytowane przez dziekana Rogoża i wicedziekana Pikora oraz pozostałych członków Rady, tak że wszystkie zespoły naszej Izby pozostawały w bezpośrednim kontakcie z Radą.

Wizytatorzy wskazywali na właściwą organizację zespołów i ich przygotowanie do świadczenia usług wysokiej jakości.

W dalszym ciągu poruszano kwestię braku odpowiedniej informacji prasowej w zakresie działalności adwokatury rzeszowskiej i postulowano potrzebę zmiany w tym względzie na lepsze.

Kierownicy zespołów podkreślili z uznaniem troskę Rady o jakość i wyposażenie lokali zespołów podając, że wszystkie zespoły zostały odświeżone, odmalowane, a szereg z nich uzyskało nowe wyposażenie w postaci biurka, szaf, regałów i krzeseł. Z uznaniem spotkało się nabycie nowego budynku dla Zespołu w Lubaczowie za kwotę 230 000 zł, którą to kwotę w całości wyasygnowała Naczelna Rada.

Poruszono konieczność rozważenia trudnej sytuacji Zespołu w Lesku i w związku z tym dyskutowano nad możliwością połączenia Zespołu w Lesku z Zespołem w Sanoku, jeśli sytuacja materialna Zespołu w Lesku nie ulegnie poprawie.

Podkreślono, że niektóre zespoły nie wykazywały należytej troski o wykonanie uchwał Rady w zakresie polityki kadrowej i zgłaszały nieuzasadnione odwołania co do wyznaczonych siedzib dla adwokatów i aplikantów adwokackich.

Skarbnik Rady adw. Cincio omówił sygnalizowany przez Naczelną Radę problem dotyczący zmiany arkusza rozliczeniowego oraz funduszu urlopowego.

Jednocześnie omówiono potrzeby inwestycyjne zespołów na rok 1972 z uwzględnieniem trudnej sytuacji lokalowej Zespołu w Brzozowie, Ropczycach, Strzyżowie i Jaśle, a nadto Zespołu w Mielcu podkreślając, że Rada przy układaniu potrzeb inwestycyjnych w tym zakresie uwzględni w pierwszej kolejności potrzeby wymienionych wyżej Zespołów i odpowiednie wnioski złoży w Naczelnej Radzie.

Narada kierowników zespołów wykazała pełną dyscyplinę organizacyjną i zawodową zespołów Izby.

W końcu powołana przez zebranie kierowników zespołów specjalna Komisja wnioskowa złożyła na ręce Przewodniczącego Zebrania wnioski i dezyderaty dotyczące aktualnych zagadnień adwokatury — do przedstawienia ich Radzie.

Dezyderaty, o których mowa, ujęte zostały w następujących 11 punktach:

- I. Należy stwierdzić, że adwokatura włączyła się aktywnie w szeroki nurt dyskusji nad wytycznymi VI Zjazdu Partii oraz podjęła szereg czynów społecznych dla uczczenia tego Zjazdu.
- II. Należy wysunąć pod adresem zespołów adwokackich postulat zrealizowania czynu polegającego na ufundowaniu mieszkaniowych książeczek oszczędnościowych dla dzieci sierot będących podopiecznymi PDT — oczywiście przy uwzględnieniu potrzeb dotyczących sierot czy wdów po adwokatach.
- III. Uznając, że udział adwokatów w pracach społecznych jest znaczny, i to nie tylko w innych organizacjach społecznych, ale również w bezpłatnej pracy zawodowej, należy stwierdzić, że udział ten nie znajduje odpowiedniego odzwierciedlenia w odznaczeniach państwowych przeznaczonych dla tego środowiska.
- IV. Należy uznać za słuszne głosy krytyczne kierowników zespołów, że tak w ich pracy jak i w pracy członków zespołów zwiększa się biurokracizm, spowodowany między innymi niezliczoną ilością zbędnych niejednokrotnie pism tak ze strony centralnych jak i wojewódzkich organów adwokatury.

- V. W związku z powtarzającymi się ze strony organów Naczelnej Rady Adwokackiej wytykami na temat dysproporcji w zarobkach należy stwierdzić, że przy podnoszeniu tych zarzutów należy mieć na względzie następujące momenty:
- osiąganie wyższych zarobków jest niezbędnym bodźcem ekonomicznym przy wykonywaniu zawodu na wysokim poziomie,
  - czynnikiem usprawiedliwiającym dysproporcje w zarobkach powinna być sytuacja rodzinna i majątkowa poszczególnych członków zespołu, a więc przeciętna dochodów na głowę członka rodziny przy uwzględnieniu wszystkich źródeł dochodów danej rodziny,
  - za dysproporcję można by uznać dopiero taki stosunek najwyższych i najniższych zarobków netto, gdyby najniższe kształtowały się poniżej 1/3 górnej granicy zarobków, przy czym należy mieć na względzie to, że niżej zarabiający nie ponoszą kosztów zespołu, a ich zarobki netto często kształtują się w wysokości około 70% obrotów, biorą oni bowiem udział w nadwyżce wypracowanej przez uzyskujących wyższe obroty.
- VI. Przy dokonywaniu analizy tzw. przeciętnej wpływu finansowego za sprawę należy mieć na uwadze indywidualnie każdego adwokata z osobna, rodzaj prowadzonych przez niego spraw, jego możliwości osiągnięcia wpływów wyższych nawet przy stosowaniu najwyższej taryfy, albowiem adwokaci wyłącznie pracujący przy sądach powiatowych (zwłaszcza do właściwości których nie należą sprawy rozwodowe) są pozbawieni szansy uzyskiwania wysokiej przeciętnej.
- VII. Należy postulować obniżenie minimum wynagrodzenia miesięcznego do kwoty 2 000 zł, by skłonić nie wypracowujących odpowiednich obrotów do dobrowolnego przechodzenia na rentę bez potrzeby kierowania ich na Komisję Lekarską do Spraw Inwalidztwa.
- VIII. Należy rozważyć — jako szczególnie użyteczną reprezentację środowiska adwokackiego — powołanie Krajowego Zjazdu Adwokatury oraz możliwość udziału wszystkich członków Izby w Walnym Zebraniu Delegatów — z głosem doradczym każdego członka Izby, który pragnie wziąć udział w zebraniu.
- IX. Należy poprzeć w pełni inicjatywę podjęcia na plenarnym posiedzeniu adwokatury Naczelnej Rady Adwokackiej w dniu 26 października 1971 r. w sprawie świadczeń i akcji socjalnych, rent, emerytur, wczasów, funduszu urlopowego itd.
- X. Uznać za nader pożądaną współudział członków zespołu w działalności szkoleniowo-odczytowej sądów i prokuratur oraz Zrzeszenia PP — jako platformy wymiany różnych doświadczeń zawodowych.
- XI. Uznać za niezmiernie pilną do rozwiązania sprawę lokali zespołów i w związku z tym starać się u władz administracyjnych na szczeblu centralnym, tj. ministerstw, by przydzielono zespołom odpowiednio pod względem powierzchni lokale, adwokatura bowiem z własnych środków finansowych nie jest w stanie zadania tego wypełnić; jednocześnie uznać za nierealne koncepcje sugerujące obciążenie klientów dodatkowymi opłatami na ten cel w formie podwyższenia ryczału.